

Ващенко Валентина Михайлівна народилася

08.09.1944 року, закінчила Великобірківську загальноосвітню школу. З 1961 року працювала старшою піонервожатою у Гніздичківській та Лозівській школах Тернопільського району, вчителем початкових класів у Смиковецькій та Гніздичківській школах. З 1966 до 1969 року навчалася у Кременецькому педінституті. Після його закінчення працювала на Черкащині аж до 1982 року, викладала математику, була організатором позакласної та позашкільної роботи, заступником директора з навчально-виховної роботи. У 1982 році призначена на посаду заступника директора з навчально-виховної роботи Великобірківської загальноосвітньої школи, у якій вчителювала аж до виходу на пенсію. Валентина Михайлівна – вчителька, яка жила школою і для школи. Вдячні випускники з усіх усюд приїжджають, щоб навіть тепер поговорити з нею, надсилають вітальні листівки. А все тому, що засіяла вчителька у їхніх душах зерна доброти, мудрості.

Букеда Людмила Сергіївна – вчитель англійської

мови. Народилася 5 січня 1934 року в селі Корощин, повіт Бяла Подляска Люблінського воєводства, Польща. Середню школу закінчила в селі Торчин Луцького району Волинської області. В 1957 році закінчила факультет іноземних мов Львівського державного університету ім. Івана Франка. Працювала у Великобірківській середній школі з 1959 року (вийшла на пенсію 1989 р.) до 1992 року. Зо успіхи в роботі 05.08. 1971 року нагороджена орденом «Знак пошани», медаллю «Ветеран праці» 03.09.1987, Відмінник народної освіти 19.05.1989 року.

Людмила Сергіївна старалася прищепити учням любов до іноземної мови, зігрівала їх своєю любов'ю, жодного образливого слова не злетіло з її уст. Позакласні заходи, творчі вечори досі згадують її вихованці, випускники не одного покоління. Для Людмили Сергіївни школа була не лише професією а й змістом усього життя. Учні Людмили Сергіївни

пішли у світ не лише з міцними знаннями, а й із тими моральними якостями, які виховала Людмила Сергіївна.

Гавріл Любов Іванівна народилася 1 серпня 1937 року в с.Великі Бірки Тернопільського повіту в сім'ї селянина-рільника.

Після закінчення середньої школи в 1954 році поступила в Чернівецький педінститут.

Трудову діяльність почала в 1958 році в Баворівській середній школі і заочно навчалася в Чернівецькому університеті.

Педагогічна діяльність була пов'язана з громадським життям селища і району. Була членом групи народного контролю, народним засідателем Тернопільського районного суду, секретарем товариства «Знання», пропагандистом політгуртка на фабриці «Веснянка», керівником методоб'єднання вчителів географії району.

Виховала двох дочок, нині вчителів Надію та Наталію.

Нагороджена грамотами (10) РКЛКСМУ, товариства «Знання», республіканського педагогічного товариства, грамотами облвно та райвно, місцевої промисловості і комунального господарства, комітету народного контролю, медаллю «Ветеран праці».

З 1993 року на заслуженому відпочинку.

Дутка Роман Павлович народився 23 лютого 1930 року в селі Чернихівці.

Після війни закінчував середню школу в Збаражі.

Вищу освіту здобував в Кременецькому педагогічному інституті. Після закінчення інституту був направлений на роботу у Великобірківську школу і працює по сьогодні.

З 10 серпня 1955 року працює у Великобірківській ЗОШ I-III ступенів на посаді вчителя фізики 8-10 класів.

У 1967 році 10 січня за наказом Тернопільського

райвно переведений на посаду заступника директора з навчально-виховної роботи, на цій посаді працює впродовж 5 років.

За наказом райвно від 31 серпня 1992 року переведений з посади вчителя фізики Великобірківської СШ на посаду директора цієї ж школи.

Директором пропрацював 2 роки, а у липні місяці 1994 року переведений на посаду вчителя фізики цієї ж школи. В1 вересня 2009 р. пішов на заслужений відпочинок.

Костюченко Григорій Григорович, народився в 1933 році. Отримав вищу освіту.

Педагогічну діяльність розпочав у 1962 році у Великобірківській середній школі на посаді вчителя виробничого навчання у 9-11 класах.

У 1969 році, переведений на посаду директора школи Дичківської Восьмирічної школи Тернопільського району, де пропрацював 2 роки.

За поданою заявою, вчителя було звільнено з даної посади. Після цього у червні місяці переведений на посаду військового керівника Великобірківської середньої школи.

У 1972 році 11 жовтня переведений на посаду по виробничому навчанню Великобірківської середньої школи.

Новосад Ярослава Вікторівна народилася 1932 року, вчилася і працювала 36 років до виходу на пенсію у своєму рідному селі Великих Бірках. Закінчила Бережанське педагогічне училище, шкільний відділ. З 1957 працювала у Великобірківській середній школі.

5 років працювала старшою піонервожатою, а тоді була переведена на посаду вчителя 1-4 класів. У зв'язку із скороченням класу була переведена на уроки української мови і літератури. Згодом знову працювала вчителем початкових класів. Керувала гуртком «Умілі руки», її вихованці займали на призові місця на різноманітних конкурсах. У 1987 році вийшла на пенсію. Нагороджена медаллю «Ветеран праці».

Петришина Марфа Никонівна народилася 28 лютого 1937 року в селі Радошівка Шумського району. Середню школу закінчила в селі великі Дедеркали в 1955 році. Вищу освіту здобула в Кременецькому педагогічному інституті і отримала диплом вчителя фізики і математики. Вчителювала у Дичківській середній школі 4 роки. У Великобірківській середній школі працювала до пенсії. Була завучем 1979-1983 роки. Будучи вчителем прищеплювала учням глибокі моральні переконання, вчила бути людьми, добрими, вміти прощати. Часто їздила з учнями на різні екскурсії в м. Київ, Канів, Карпати, Львів тощо, організовувала різноманітні вечори.

Яремко Петро Васильович народився 3 грудня 1931 року в селі Лопушно Лановецького району Тернопільської області.

В 1950 році закінчив Терехівський культурно-освітній технікум. Працював в системі культури 18 років. На посаді завідуючого районного відділу культури працював до скорочення Великобірківського району. Побудував для села районний Будинок культури.

В 1961 році закінчив Кременецький сільськогосподарський технікум. В 1969 році закінчив Івано-

Франківський державний педагогічний інститут за спеціальністю російська мова та література.

В системі освіти працював 28 років. Вчительську роботу розпочав в Товстогузькій восьмирічній школі. В 1968 році перевівся на посаду вчителя російської мови і літератури у Великобірківську середню школу, в якій пропрацював до досягнення пенсійного віку до 25 серпня 1993 року. Нагороджений значком «Відмінник народної освіти УРСР», нагороджений Грамотою Міністерства освіти України

Бурчення Дмитро Юхимович – вчитель-методист, Відмінник народної освіти. Народився 20 грудня 1927 року в селі Устя (тепер Корецького району Рівненської області). До 1941 року закінчив семирічку, 1948 року закінчив Кременецький учительський інститут, 1956 – Кременецький педінститут. Вчителював у Козівському і Теребовлянському районах Тернопільської області. У 1959-1988 рр. – вчитель біології великобірківської середньої школи

Гавліч Зеновій Андрійович – наш незабутній історик

Гавліч Зеновій Андрійович народився 7 червня 1934 року в селі Смиківці Тернопільського повіту в сім'ї селянина – рільника. В 1944 році вступив в I клас Смиковецької початкової школи (хоч починав навчання ще до війни). З 1948 року навчався у Великобірківській середній школі, яку закінчив в 1954 році. В сім'ї виховували 6 дітей. На найстаршого (Зіновія) покладалися турботи по догляду за молодшими братами і сестрами, а також допомога в господарстві. Після закінчення школи працював в колгоспі до призову в Армію. З грудня 1954 по грудень 1957 року служив в рядах Радянської Армії. Працював з січня 1958 року завідувачим сільським клубом в селі Смиківці. З вересня 1958 року почав навчання в

Чернівецькому державному університеті. В 1960 році одружився. Дружина Любов Іванівна (вчителька географії, закінчила Чернівецький університет). Виховувала сім'я двох дочок (Надію і Наталію) теперішніх вчителів. З 15 серпня 1961 році починає педагогічну роботу в Гніздичківській восьмирічній школі (вчителем історії та німецької мови). В 1964 році переведений заступником директора школи Байковецької восьмирічної школи. В 1969 році переведений на посаду директора школи в с. Смиківці. 15 травня 1970 році призначений на посаду завідувачем кабінетом історії обласного інституту удосконалення вчителів де пропрацював до 14 серпня 1994 року (з виходом на пенсію). З вересня 1995 року призначений вчителем історії Смиковецької ЗОШ I-II ступенів. З 2000 році переведений вчителем історії Великобірківську ЗОШ I-III ступенів ім. С. Балея, пропрацювавши до 6 листопада 2006 року.

За час своєї трудової діяльності (51 рік) нагороджений грамотами:

- РК ЛКСМ (1967 р.)
 - відділу освіти (1968 р.)
 - Президії Республіканської Ради Педагогічного товариства (1971 р.)
 - обласного відділу освіти та обкому профспілки (1977 р.)
 - облвно та обкому профспілки (1980 р.)
 - облвно та обкому профспілки (1982 р.)
 - Почесною грамотою Українського республіканського комітету профспілок (1986 р.)
 - Почесною грамотою обласного народного контролю (1987 р.)
 - Почесною грамотою обласного комітету народного контролю відділу (1989 р.)
 - відділу освіти Тернопільської райадміністрації (1999 р.)
 - відділу освіти Тернопільської райдержадміністрації
-

(2000 р.)

- Почесною грамотою Міністерства освіти і науки (2004 р.)

В 1982 році нагороджений значком «Відмінник народної освіти».

Помер 29 листопада 2006 року.

Галечко Любомира Іванівна, народилася 10 березня 1950 р. в с. Гримайлів Гусятинського р-ну Тернопільської області.

Середню школу закінчила в 1967 р. в м. Заліщики Тернопільської області. В цьому році вступила до Івано-Франківського педагогічного інституту на факультет початкових класів, який закінчила в 1971р.

З 1971-1975 рр. – вчитель російської мови та літератури Жовтневої восьмирічної школи Тернопільського р-ну.

1976-1979 рр. - вихователь Тербовлянської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

1979-2004 рр. – вчитель початкових класів В. Бірківської ЗОШ I-III ст. ім.Степана Балея.

Нагороджена грамотами облвно, Міністерства освіти, значком «Відмінник народної освіти» 1987р., педагогічне звання «вчитель-методист». Тепер на заслуженому відпочинку.

Длугопольська Галина Яківна народилася 27 травня 1923 року в селі Нижня Сироватка Сумського району Сумської області.

У 1949 році закінчила фізико-математичний інститут Сумського педагогічного інституту.

З 1949 -1950 рр. працює в Великобірківській СШ на посадах директора школи, завуча, вчителя математики до 1978-1979 рр.

Людина з надзвичайно щирою душею і люблячим серцем. Учні тягнулися до неї, намагалися вчитися якнайкраще, щоб не було соромно. Про таких говорять: «Учитель від Бога». Жодного разу нікого не зневажала, навіть докоряла чи сварилася з любов'ю. Її уроків чекали. А це для вчителя – найбільша нагорода.

Дячун Василь Якимович народився 12 січня 1933 р. в с. Стегниківці, в сеянській сім'ї. У 1950 р. закінчив місцеву семирічку. Цього ж року вступив до Бережанського педучилища, яке закінчив у 1954 р.

1959 - 1965 рр. – навчається на історичному факультеті Львівського держуніверситету.

З 1960 до 1993 рр. - вчитель історії, суспільствознавства у Великобірківській середній школі.

У 1983 р. присвоєно звання «старший учитель», у 1988 – «методист». Більше 10 років керував районним методичним об'єднанням вчителів історії. У 1989 р. обраний головою осередку Товариства укр. мови ім. Тараса Шевченка. Впродовж багатьох років – диригент самодіяльного селищного хору. Тепер на заслуженому відпочинку.

Канигівна Тамара Олександрівна закінчила
Ченнівецьке педучилище в 1957 році.

Працювала у Великобірківській середній школі
вчителем початкових класів з 1957 року до виходу на пенсію в
1986 році.

Нагороджена значком «відмінником народної
освіти» та медаллю «Ветеран праці», а також «Похвальними
грамотами» обласного та районного відділу освіти.

З моїх вихованців досягли значних успіхів:

1. Фатхутділов Василь Гайнулович звання «Генерал-майор міліції» працює в Міністерстві внутрішніх справ.
2. Рокіцький Олександр Михайлович кандидат наук викладач університету ім. І. Полюя.
3. Подольський Володимир Зеновійович інженер Криворіського цементного заводу.
4. Кравченко Валентина олександрівна – капітан медичної служби військовий лікар.

Кітик Ольга Андріївна народилася в селі Борки
Нововодолазького району Харківської області 8 серпня 1927
року в сім'ї службовця.

Після закінчення середньої школи в 1947 р. поступила
в Львівський державний університет ім. І.Франка на
філологічний факультет, який закінчила в 1952 р. Згідно
розподілу була направлена на роботу в с. Баворів.

В 1953 переїхала в с. В.Бірки, викладала в школі
російську мову та літературу до 1983 р.

Ольга Андріївна була Педагогом з великої літери:
високоерудована, в постійній праці над собою, талановитий
психолог, що знаходив «ключі» до будь-якого серця і розуму.
Вона розкривала у кожному особистість, окрім знань,
розвивавала духовні і душевні якості, навчала, перш за все,
бути людиною. Була і вчителем, і прикладом, і другом
одночасно.

Нагороджена значком « Відмінник освіти », медалями
« За трудову доблесть »,
«Ветеран праці», «50 років перемоги у Великій
Вітчизняній війні», «Захисник Вітчизни ». Померла 11 липня
2004

Любчик Лариса Григорівна

Закінчила Житомирський педагогічний інститут в 1956 році і була направлена в с. Ланівці бувшого Мельнице – Подільського району, а у вересні 1957 року була переведена у Великі Бірки, де працювала до пенсії 1988р. В 1991 році не було вчителя англійської мови, то ще працювала до 2002 року. Працювала 43 роки. Вчила з покоління.

Учні нашої школи, завжди брали активну участь в районних та обласних олімпіадах, 10 учнів закінчили і навчаються на англійському факультеті і частина з них працює в нашій школі.

За сумнівну працю було присвоєно звання: 2 червня 1983 р. – «відмінник народної освіти», 2 серпня 1983 р. стала «старшим вчителем», 25 серпня 1987 р. нагороджена медаллю «ветеран праці».

Мельник Андрій Федорович – директор нашої школи (1955-1975 рр.)

Мельник Андрій Федорович народився 13 грудня 1923 року і виріс в селі Підлипне Конотопського району Сумської області в сім'ї робітника. Батько працював на станції Конотоп. 1931 року пішов у перший клас. Навчався в 37 школі станції Конотоп. У 1941 році закінчив 10 класів. Служив в рядах радянської Армії, учасник Великої Вітчизняної війни. Закінчив війну у Берліні. Інвалід II групи. Після демобілізації з рядів армії навчався в Конотопському Державному учительському інституті, який закінчив 1949 року. Після закінчення інституту направили на роботу в Тернопільську область Великобірківський район с. Прошова. 1950 року направили на роботу в с. Байківці, де працював директором школи з 1950-1955 рр. В 1955 році перевели в Великі Бірки директором школи, в якій працював 1955-1975 рр. Відмінник народної освіти. 1978 року пішов на заслужений відпочинок (пенсію). Помер 28 листопада 1982 року. Похований у Великих Бірках.

Тука Наталія Давидівна.

Навчалася і закінчила Уманське педагогічне училище. Поступила в 1944 році закінчила 1947.

Була направлена на роботу в тернопільську область село Стегниківці Великобірківського району і працювала там 6 років.

1953 – 1983 роки Великобірківська середня школа.

18 років була депутатом селищної Ради і очолювала комісію по торгівлі в селищі, одноразово була членом контрольно-ревізійної комісії Тернопільського району станції.

Була керівником методооб'єднання вчителів початкових класів.

Нагороди: Значок «Відмінник народної освіти», медаль «Ветеран Праці» і є 12 грамот.

В 1983 році вийшла на пенсію.

Учні, яких я навчала, працюють в різних куточках країни і за різними спеціальностями.

Наприклад: Бучко Марія – викладач педагогічного училища, Шараварник Роман – голова банку, Шум Ліда – лікар, Шараварник Галина – лікар, Тарасов Микола – економіст, Клепач Олег – підприємець, Мацелюх Володимир – лікар, Паливода Володимир – фермер, Пашин Наталя – вчитель, Повх Любов – вчитель.

Фатхутдінова Марія Константи́нівна, народилася у с. Білоцерківка, Куйбишевського району, Запорізької області у 1921 році. Після школи і курсів при бердянському учительському інституті працювала у школі родинного села. А потім по приказу Запорізького обласного відділу освіти у 1944 році я прибула у розпорядження тернопільського обласного відділу народної освіти, яким я була направлена на роботу у Товстолузьку школу Великобірківського району, тернопільської області, в якій на той час було 6 класів і нас дві вчительки. Потім за сімейними обставинами у 1947 році я переведена у Великобірківську середню школу, де і працювала до виходу на пенсію 1978 року. У 1949 році закінчила кременецьке педучилище тернопільської області. Протягом 36 річної педагогічної праці, працювала з різним контингентом учнів. Робота моя відзначена такими нагородами: Грамота міністерства освіти УРСР, значок «Відмінник народної освіти УРСР», медаль «Ветеран праці». Мої вихованці є різних професій: вчителі, лікарі, інженери, працівники сільського господарства, бізнесмени.

В народній освіті працюють: Лубкович Тетяна Йосипівна, Тіцька Оксана Павлівна, Костюченко Наталя Мирославівна, Махінка Мирослав Несторович.

У медицині працює лікар – терапевт Мірошнюк Борис Іванович.

Авторитетний працівник – банкір Іванов Сергій Євстахович.

Двоє моїх вихованців закінчили Київську Академію сільського господарства, одержали професію вчений агроном, це бака лик Марія Михайлівна, яка всю свою трудову діяльність працювала агрономом колгоспу Тернопільськоо району, який вирощував високі врожаї сільськогосподарської продукції.

Мацелюх Петро Михайлович, який працює у системі меліорації, в даний час живе і працює в Києві.

У бізнесі працює Горошанський Олександр Іванович у м. Тернополі.

Кожна людина в своєму житті, віддає себе, своїй улюбленій справі. Отак і вчитель початкових класів **Шамрай Ольга Федорівна** віддала 34 роки педагогічній ниві.

Народилася Ольга Федорівна 24 березня 1925 р. в селі Збараж, Козятинського району, Вінницької обл. У своєму рідному селищі закінчила семирічну школу. Перші ази педагогіки здобувала у місті Вінниці, в той час були курси. Після цього вступила у Кременецьке педагогічне училище, де отримала освіту вчителя на заочній формі.

15 серпня 1945 року Кременецьке училище направляє Ольгу Федорівну працювати в Тернопільський район.

Перші роки в статусі вчителя, Ольга Федорівна розпочинала у с. Лозова, Тернопільського району. На початку 48 р. вчителька переїжджає у с.В.Бірки за місцем роботи чоловіка, де в подальшому працює вчителем початкових класів у Великобірківській школі до 82 року.

Школа для Ольги Федорівни, була життям. Згадуючи своїх учнів, у неї з'являються сльози на очах. Про кожного із них вона пам'ятає до сих пір.

Рідна дочка ревнувала маму до шкільних "дітей". Адже любила вона їх понад усе. Для вчительки усі учні були хороші, поганих не було.
